

"Şimdi bulutlara bak: Yağmurun şıpıltıları mânâsız bir ses olmadığına ve şimşek ile gök gürlemesi boş bir gürültü olmadığına..." izah eder misiniz?

"Şimdi bulutlara bak: Yağmurun şıpıltıları mânâsız bir ses olmadığına ve şimşek ile gök gürlemesi boş bir gürültü olmadığına kat'î delil ise, hâli bir boşlukta o acaibi icad etmek ve onlardan âb-ı hayat hükmündeki damlaları sağmak ve zemin yüzündeki muhtaç ve müştak zîhayatlara emzirmek gösteriyor ki, o şırıltı, o gürültü, gayet mânidar ve hikmettardır ki, bir Rabb-i Kerîmin emriyle müştaklara o yağmur bağılıyor ki, "Sizlere müjde, geliyoruz!" mânâsını ifade ederler."

Bu hikmetli ifadelerden sadece iki kelime üzerinde kısaca duracağız: Sağmak ve emzirmek.

Bu kelimeler bize çok harika bir tefekkür ufku açıyor. Şöyle ki: Güneşin hararetiyle buharlaşan su zerrelere, sema yüzünde büyük kitleler halinde hareket ettikleri gibi yeryüzüne de öylece inseydiler canlılar perişan olurlardı. Her tarafı seller kaplardı ve hayat sukut ederdi. Hâlbuki o bulutlar aşağıya incekleri zaman koyundan süt sağılması gibi kademeli olarak inerler. Yerdeki bitkiler de bu taneler halindeki rahmet tecellilerini çocuğun süt emmesi gibi emerler. Böylece bulutlar yeryüzüne en faydalı ve hikmetli şekilde inmiş olurlar ve canlılara yapılan büyük bir İlâhî ihsanı sergilerler.